

עובדתי: בטיול השתתפו 29 דו"גים וכ-35 איש. סעדנו ארוחת בוקר בגבעה 69. ב' נפלה במהירות נמוכה ממש לפני שהחנתה את האופנוע. לבי שלום ולאופנוע גם. משם המשכנו בדרכים נופיות דרומה לקיבוץ יד מרדכי. לאחר ארוחת צהריים וביקור בבית הדבש והדבורה חזרנו לאזור המרכז.

חוויתי: עדיין לא פענחו המדענים מה החומר הזה במוח שמופרש במהלך פעילות בן האנוש וגורם לו לתחושת תענוג עילאית, או כדברי אביתר בנאי הטרומ דתי "בעיטה ישירה למוח" כזאתי שכמעט מניפה את הרוכב ממקום הישיבה שלו על הדו"ג. בנוסף לא פיענחו מה המרכיבים של המציאות שמתניעים את אותו חומר מסתורי להגיע ממסתורי בלוטותיו ולהציף את מערכת הדם. זה יכול להיות מעשה חד-פעמי או מעשה יום-יומי ולפעמים סתם תובנה פנימית והרבה פעמים שילוב של כל מיני.

האיש הקטן הסתכל על מרכיבי אותו יום, מתערבבים אט-אט ליצירת אותה תערובת מכושפת. היה שם יום סתווי שחומם בדיוק למידה המתאימה – לא קר מדי ולא חם מדי. היתה שם שמש מאירה באור מיוחד שנוצר במיוחד עבור משוררים וסופרים שיכתבו עליו. היה שם נסיעה בקבוצה על כבישים מתפתלים מעדנות עם שדה ראייה רכב שאפשרו שילוב הנאה מהרכיבה עם הנאה מהנוף. כן, הנוף שדרכו חתכו הקסדות. נוף עם צבעי חום מכל המינים, חתימת הקיץ שזה עתה עבר כאן. חום בהיר, חום אדמדם, חום חול, חום זהב. וכל זה מנוקד בירוק רענן לסוגיו של אחרי הגשם הראשון.

כחלק מההכנה לטיול שלח אלי שמוליק שחף, מדריך, הסטוריון, ומורה מאמר אנתרופוסופי על הדבורים.

בנוסף לעובדות מרתקות שובצה המילה "אהבה" כל כמה שורות, להגיד לקורא התמים שמעשי הדבורים באות מכוח האהבה. האיש הקטן, מהרהר קלות באותו מאמר, מרחף קלות מעל האופנוע הבין ולא הבין מה הסיבה שגורמת ל-35 איש ואישה מכל הגילאים, המינים ורמות השכלה/הכנסה למצא עצמם רוכבים בשיירה של דו"גים, מיתרים בלתי נראים קושרים ביניהם, והם מציצים מהקסדה לנוף מנומר ירוק.

ואגב אותו ירוק משובב נפש ומנחם פצועים של מלחמת הקיום, במהלך הסיור המודרך, זה שלאחריו למדתי שגם מפרחי זעתר הדבורים יודעות להכין דבש, התבררו שתי עובדות משמעותיות: האחת שבשנים האחרונות אוכלוסיית הדבורים בכוורות בעולם הולכת ומתמעטת והשניה שהחשיבות העיקרית של הדבורים היא לא בדבש שהן מייצרות, כלל וכלל לא, אלא בתלות הכמעט מוחלטת שיש לחלק גדול מעולם הצומח והגידולים החקלאיים בדבורים כדי שיפרו את הצמחים ויאפשרו להם להתרבות ולהוציא פירות. יוצא שחלק גדול מעולם הצומח העולמי נמצא בסכנה קיומית.

ופתע עברו מול עיני בהילוך לאחור כל אותם נופים ירוקים מלבבים שבאו לקראתי וחלפו על פני והבנתי שדבורים זה לא רק דבש – זה גם הנוף שנשקף מהקסדה.

כתב: אלחנן שרון

### טיול קא"ו אוקטובר 2008 – תודות

- ביטוח גרר – אופנוגרר, ובפרט לאלי רוזאנס על הנוכחות הנעימה
- פרסום הטיול: אלי בלאו, יובל קנון, ופורום האופנועים של YNET (<http://www.ynet.co.il/home/0,7340,L-2419-14563,00.html>)
- עזרה בתכנון: שמוליק שחף
- עזרה ברישום מקדים: יובל קנון
- מאסף: אבי זמלר וחיים קורן, דניאל ועירית שחר
- סימון צמתים (מרשלים): אייל נמדר, אלי שפטלוביץ, גל נוימן, הנס ודבי אנגלסמן, מייק ועדנה שרף, עוז פרנטה, רפי קיבארי, שבי בשארי, "שמניון" ושרון סימקוביץ
- תמיכה לוגיסטית: אבי זמלר, חיים קורן, יובל קנון, מייק שרף, קרין כהן ורוני פרגר
- הערות מועילות: גדי גורפינקל, הנס אנגלסמן
- ווסטים – אורן קסלובסקי, חברת תמיג – יבואנית צמיגי PIRELLI METZELER, מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי (<http://www.motorcycle.org.il>) – בהשאלה.
- ואם שכחתי משהו – סליחה

אלחנן שרון